



Onnellisesti avossa

Suomalaisten, eritoten opiskelijoiden, rakkauselämä on alkanut kukoistaa ennennäkemättömällä tavalla, kun kansaneläkelaitos on ryhtynyt tulkitsemaan avopareiksi kaikki sellaiset henkilöt, jotka asuvat samassa kämpässä – riippumatta siitä, ovatko nämä omin päin ymmärtäneet seurustella keskenään vai eivät. Kun kerran virallinen viranomaislainen sanoo, että avoparihan sitä ollaan, niin sitä on sitten oltava. Opiskelijaboksissa asuu onnellinen suomalainen perhe: kämppisherra, kämppishrouva ja viranomaislainen. Viranomaisista ei kai voi syyttää edes sutenöörin ammatin harjoittamisesta, korkeintaan kiittää puhemiehen tehtävistä.

Tulkinta saattaa johtaa kieltämättä mielenkiintoisiin ratkaisuihin. Jos otetaan esimerkiksi vaikkapa arvoisa pääministerimme ja muutama muu naimisissa oleva/ollut huippupoliitikko, joka on mahdollisesti ainakin sattumoisin tavattu samasta kämpästä jonkun muun kanssa, pitäisikö heitä epäillä moniavioisuudesta? Ei sentään, sillä kysymyshän ei ole avio- vaan avoliitosta. Moniavoliittolaisuutta ei taida laki tuntea ollenkaan. Sitä paitsi esimerkiksi eduskuntataloa ei voitane tulkita kämpäksi, eikä siellä oleskelevia kämppiksiksi, vaikka he usein jopa yöpyvät siellä.

Entäs sitten sellaiset tapaukset, joissa samassa osoitteessa asuu kokonainen lauma ihmisiä? Näitähän voivat olla esimerkiksi ns. kolhoosiasumukset. Ovatko kaikki kimppakämpän asukkaat keskenään avoliitossa, ja jos ovat, kuka on kenenkin kanssa? Jos vaikka Kalle on Liisan lapsen isä, mutta samassa paikassa asuvat myös Ville ja Maija, onko Liisalla jotain sanomista siihen, että Kalle on samalla avoliitossa Maijan kanssa, jolla on lapsi Villen kanssa? Siihenhän hänellä ei ole vastaan sanomista, että hän itse joutuu olemaan samalla tavalla avoliitossa Villen kanssa, halusipa tai ei, koska näin pykälät sanovat. Jos tilanne käy aivan mahdottomaksi, ei auta muu kuin ottaa asumusero koko porukasta.

Kelan tulkinnessa on joka tapauksessa muutamia väestöpoliittisesti myönteisiä piirteitä. Ensinnäkin, nyt kuka tahansa pääsee toimimaan parisuhteeseen, kun vain saa houkutelluksi jonkun asumaan samaan osoitteeseen. Asuntopulan aikana sen luulisi onnistuvan vaikka vähän ujoita tai rumaltakin. Näin syntyvät parisuhteet johtavat epäilemättä runsaslukuisiin jälkeläisiin, jotka osaltaan korjaavat maamme huolestuttavaa väestön ikärakennetta.

Toisekseen, suomalaisen elämänmuotoon palaavat vanhat kunnon suurperheet, ainakin siinä tapauksessa, että ei edellytetä samassa kämpässä asumista samaan aikaan. Siis esimerkiksi kaikki samassa hotellihuoneessa asuneet ihmiset voivat olla avoliitossa keskenään, vaikkeivät edes olisi koskaan nähneet toisiaan. Tällainen oman elämän jakaminen muiden kohtalotovereiden kanssa on toki myönteisempi ilmiö kuin turhanaikainen vihanpito ventovieraiden kanssa. Tosin hotelliasukkailla saattaa olla kotona selittämistä siinä, miksi asumistukea leikellään sillä perusteella, että hän on tullut asuneeksi muutaman yön hotellissa.